

Parlamentul României

Cabinet Secretar General

București 22 iunie 2011

Nr. Plx.237

Domnului

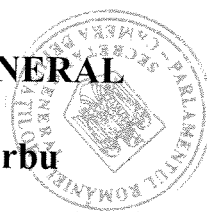
ION MORARU
Secretar general al Senatului

Vă transmitem alăturat, în copie, punctul de vedere primit de la Guvern cu adresa nr. 5569/DRP din 15.06.2011, referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii audiovizualului nr.504/2002.

Cu considerație,

SECRETAR GENERAL

Gheorghe Barbu

G U V E R N U L R O M Â N I E I
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

București, Piața Victoriei nr.1, Telefon: 021 316 36 77, Fax: 021 316 36 52

București, 14 .06.2011
Nr. 5569 /DRP

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. Propunerea legislativă intitulată *"Lege privind trecerea satului Fînațele Mădărașului din componența comunei Band în componența comunei Mădăraș, județul Mureș"*, inițiată de domnii deputați Kelemen Atilla-Béla-László, Seres Dénes – UDMR (Plx. 240/2011)

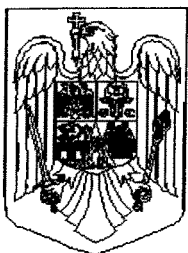
2. Propunerea legislativă intitulată *"Lege pentru modificarea și completarea Legii audiovizualului nr. 504/2002"*, inițiată de domnul deputat Victor Socaciu – PSD (PI-x. 237/2011).

Cu stimă,

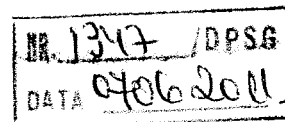
ȘEFUL DEPARTAMENTULUI PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

VALENTIN ADRIAN ILIESCU

DOMNULUI GHEORGHE BARBU,
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Doamnă președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *”Lege pentru modificarea și completarea Legii audiovizualului nr. 504/2002”*, inițiată de domnul deputat Victor Socaciu – PSD (Pl-x. 237/2011).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul instituirii obligației de a se utiliza procedeul dublajului (în limba română) în cazul operelor cinematografice străine.

Potrivit *Expunerii de motive*, „prin promovarea acestei propuneri legislative se urmărește în special protejarea identității naționale”.

II. Observații

1. În Europa, preferința diferitelor țări în favoarea dublării ori a subtitrării se bazează preponderent pe deciziile luate, în acest sens, în perioada cuprinsă între finele anilor 1920 și începutul anilor 1930, când, odată cu apariția filmului cu sonor, Germania, Franța, Italia și Spania au hotărât să dubleze vocile străine, în vreme ce restul Europei a ales să traducă dialogurile în formatul subtitlurilor traduse.

Ab initio, opțiunea în favoarea subtitrării s-a făcut, în principal, din cauza considerentelor de natură financiară – subtitrarea este mai ieftină și mai rapidă, în vreme ce dublarea este foarte costisitoare, ceea ce pretinde (pentru filmele astfel traduse) audiențe mari, care să justifice costurile efectuate cu dublarea.

În prezent, în țări ca Italia, Franța, Germania și Spania, norma o constituie, încă, procedeul dublării, însă proporția subtitrărilor este într-o continuă creștere, în principal datorită argumentelor financiare, însă și cauzată de preferința generațiilor mai tinere pentru acest tip de traducere, raportat și la creșterea nivelului de alfabetizare.

În țările care folosesc subtitrarea în mod tradițional, dublarea este, în general, folosită doar pentru traducerea filmelor de desene animate și a programelor TV destinate copiilor preșcolari.

2. Semnalăm faptul că introducerea obligativității dublării producțiilor audiovizuale poate avea consecințe negative, precum:

- sporirea semnificativă a costurilor de distribuție a producțiilor audiovizuale străine, care va conduce la o diminuare a câștigurilor distribuitorilor acestor producții și, în final, la diminuarea veniturilor la bugetul de stat;

- într-o perioadă precum cea actuală, în care constatăm cu toții scăderea continuă a nivelului de educație a tinerelor generații, creșterea gradului de abandon școlar etc., introducerea soluției legislative propuse poate avea ca efect accentuarea fenomenului.

3. Precizăm, totodată, faptul că anul 2012 este anul în care ar trebui să se finalizeze, conform angajamentelor asumate la nivel european, procesul de tranziție de la sistemul analog la cel digital. În cadrul sistemului digital, există posibilitatea tehnică ce asigură publicului opțiunea alegerii individuale a sistemului de traducere preferat, dublare sau

subtitrare, și chiar în mai mult decât o singură limbă. Această posibilitate conduce atât la acoperirea nevoilor persoanelor cu deficiențe de vedere (pentru care, într-adevăr, subtitrarea este mai greu sau imposibil de urmărit), cât și la acoperirea celor ale persoanelor cu deficiențe de auz (pentru care dublarea vocilor nu este o opțiune) și pe care inițiatorul nu le-a avut în vedere.

4. Nu în ultimul rând, semnalăm faptul că dublarea în limba română nu implică în mod esențial protejarea identității naționale. Școlile de regie consideră că actorul transmite mesajul dorit prin mișcare scenică, mimică, dar și prin comunicare verbală. Ambele tipuri de comunicare sunt gestionate de actor, dar dirijate de regizor, singurul care cunoaște exact imaginea de ansamblu și mesajul pe care vrea să-l transmită prin opera cinematografică.

De aceea, o dublare care să nu altereze mesajul ar trebui făcută de o voce identică cu cea a actorului și, în plus, ar trebui să beneficieze de indicațiile regizorale originale, fapt imposibil.

5. Din perspectiva *Convenției privind drepturile persoanelor cu handicap*, propunerea legislativă poate fi apreciată că nu respectă patru din cele opt principii generale ale acesteia, respectiv:

- *principiul nediscriminării;*
- *principiul participării și integrării depline și efective în societate;*
- *principiul egalității de șanse;*
- *principiul accesibilității.*

Principiul egalității de șanse și principiul participării și integrării depline și efective în societate se regăsesc și în dispozițiile art. 50 din *Constituția României, republicată*, potrivit căruia:

„Persoanele cu handicap se bucură de protecție specială. Statul asigură realizarea unei politici naționale de egalitate a șanselor, de prevenire și de tratament ale handicapului, în vederea participării efective a persoanelor cu handicap în viața comunității, respectând drepturile și îndatoririle ce revin părinților și tutorilor”.

Referindu-ne strict la accesibilitatea serviciilor media audiovizuale, *Directiva 2010/13/UE a serviciilor media audiovizuale*, în considerentul 46, definește *accesibilitatea ca un drept fundamental al persoanelor cu dizabilități* și nominalizează explicit *subtitrarea* printre modalitățile de realizare a acestui drept:

*„Dreptul persoanelor cu dizabilități și al persoanelor în vârstă de a participa și de a se integra în viața socială și culturală a Uniunii este legat în mod indisolubil de furnizarea de servicii media audiovizuale accesibile. Modalitățile de realizare a accesibilității includ, fără a se limita la acestea, limbajul semnelor, **subtitrarea**, audiodescrierea și navigarea prin meniuri care pot fi înțelese ușor”.*

Directiva serviciilor media audiovizuale instituie și obligații în sarcina statelor membre, respectiv:

„Articolul 7 – Statele membre încurajează furnizorii de servicii mass-media aflați sub jurisdicția lor să asigure punerea treptată a serviciilor furnizate la dispoziția persoanelor cu deficiențe de văz sau de auz”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Doamnei deputat **Roberta Alma ANASTASE**

Președintele Camerei Deputaților